

2. Макаренко А. С. Педагогічна поема. URL: <https://www.stud24.ru/pedagogy/analz-tvoru-as-makarenka-pedagogchna/503956-2010334-page1.html> (дата звернення: 11.01.2022).
3. Макаренко А. С. Прапори на баютах. Наукова бібліотека Рівненського державного гуманітарного університету. URL: <http://library.rshu.edu.ua/virtualni-vystavki/34-zagalnyj-rozdil/731-tvori-statti-vistupi-a-s-makarenka> (дата звернення: 19.01.2022).
4. Мета, зміст, форми виховання й навчання в українській народній педагогіці. URL: https://pidru4niki.com/81942/pedagogika/meta_zmist_formi_vihovannya_navchannya_ukrayinskiy_narodniy_pedagogitsi (дата звернення: 19.01.2022).
5. Методи виховання народної педагогіки. URL: https://stud.com.ua/28439/pedagogika/metodi_vihovannya_narodnoyi_pedagogiki (дата звернення: 13.02.2022).
6. Музика О. Л. Педагогічна спадщина А. С. Макаренка і сучасні підходи до розвитку здібностей. К. : Педагогіка і психологія. 2008. № 3-4. С. 15–21.

ПРОБЛЕМИ ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЄКТІВ НА ДЕЯКИХ СЕГМЕНТАХ МІЖНАРОДНИХ РИНКІВ

Вахруцова О. Р.
Полтава, Україна

Науковий керівник: Школяр Сергій Петрович,
кандидат технічних наук, доцент
кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна
Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Глобалізаційні процеси впливають на діяльність менеджерів проєктів, яка проходить в умовах конкуренції на світових ринках. Дані процеси вимагають координації фахівців різних рівнів для ефективного вирішення заходів проєктів і програм як державного, регіонального рівня, так і міжнародного, наднаціонального [1-3]. Незважаючи на виклики сьогодення перспективним для національного бізнесового середовища є ринок Китаю.

При цьому слід зазначити, що коли українські виробники хочуть розпочати бізнес у Китаї, вони натикаються на багато перешкод, зокрема стикаються з жорсткою конкуренцією – інші країни теж прагнуть зайняти свою нішу на занадто великому ринку, причому на ринку, що досить динамічно розвивається. Вони готові крок за кроком проходити необхідні складні бюрократичні процедури країни, яка дбайливо ставиться до своїх жителів, висуває досить серйозні вимоги до якості продукції і для доступу на внутрішній ринок.

Проблема для українських виробників полягає не тільки в тому, щоб вийти на китайський ринок, але і в тому, щоб утриматися серед потужних конкурентів. Єдине, в чому українські підприємства можуть отримати конкурентні переваги – це якість українських продуктів. Проте, питання якраз і криється в тому, щоб навчитися виробляти якісну продукцію у відповідності до міжнародних стандартів.

Китайський ринок був і залишається вкрай складним ринком, конкуренція дуже жорстка [4, 5]. Річ у тім, що 80% найбільших світових компаній уже мають свої представництва в Китаї, і китайські компанії є серйозними конкурентами не тільки усередині країни, але і в усьому світі.

Виділяють основну помилку українського бізнесу, який починає діяльність у Китаї – це поспіх, який межує з поверхневою оцінкою ринкової ситуації, з не передбаченням довгострокових перспектив. Партнер, який квапиться, заздалегідь приречений на програшну позицію у порівнянні з китайськими компаніями. Крім того, багатьом українським компаніям не вистачає фінансової грамотності, багато з них не зовсім розуміють, як вони будуть просувати свій продукт, не володіють достатньою інформацією про специфіку китайського ринку, менталітету і суспільство. На противагу вищесказаному слід додати те, що керівництво КНР розглядає можливість залучення України, її бізнес-проектів до розвитку «Нового економічного пояса – Великого шовкового шляху», і у випадку успішної реалізації амбіційного китайського проекту, Україна буде мати принципово нове геополітичне місце «першої європейської країни на Шовковому шляху». Зацікавленість Китаю по співробітництву з Україною пов'язана також із прийнятим китайським керівництвом рішення про створення «іноземних продовольчих баз». Ідеться про використання агропромислових можливостей України в комбінації з інвестиційними і технологічними потужностями Китаю.

Звідси, необхідно серйозно обміркувати, чи дійсно компанія прагне вийти на китайський ринок, чи готова вона до тривалої роботи, яка в короткостроковій перспективі не приносить прибутку, потрібно провести глибокі маркетингові дослідження, визначитися з конкурентними перевагами, а потім вже приймати остаточне рішення щодо реалізації бізнес-проекту.

Список використаних джерел:

1. Вахруцова О. Р. Про врахування деяких методів і форм інвестування проектів КНР / Матеріали Міжн. науково-практ. конф. «Методика навчання природничих дисциплін у середній та вищій школі» (XXVIII Каришинські читання) (м. Полтава, 27-28 травня 2021 р.) / За заг. ред. проф. М. В. Гриньової. – Полтава : Астроя, 2021. – С. 74–76.
2. Школяр С. П. Особливості реалізації регіональних інноваційних програм на Полтавщині / С. П. Школяр // Матеріали міжнародного круглого столу «Розбудова інноваційної інфраструктури в Україні». – К., 2008. – С. 104–135.

3. Школяр С. П. Інноваційний розвиток держави – комфортне життя її громадян. Тези виступу в обговоренні / С. П. Школяр // Матеріали парламентських слухань у Верховній Раді України 20.06.07 р. «Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації» / Упор. Г. О. Андрущук, М. М. Шевченко. – К. : Парламентське вид-во, 2007. – С. 60–62.
4. Висоцька М. Аналіз основних тенденцій розвитку економічних відносин між Україною та Китаєм / М. Висоцька, А. Аль Атті // Стратегія розвитку України. Економіка, соціологія, право. – 2013. – № 4. – С. 14–20.
5. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

ДО ПИТАННЯ ПРО ЕКОЛОГІЧНУ ГРАМОТНІСТЬ ТА ЕКОЛОГІЧНУ КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧНІВ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

*Величко Р. М.
Полтава, Україна*

Екологічна грамотність і здорове життя – одна з найважливіших компетентностей, визначених у Концепції «Нової української школи», яка передбачає вміння розумно та раціонально користуватися природними ресурсами в рамках сталого розвитку, усвідомлення ролі навколишнього середовища для життя і здоров'я людини, здатність і бажання дотримуватися здорового способу життя [2].

Формування екологічної компетентності громадян є одним з найголовніших завдань освіти сталого розвитку. Екологічна компетентність дає змогу сучасній людині відповідально вирішувати життєві ситуації, підпорядковуючи задоволення своїх потреб принципам сталого розвитку [3]. Головну роль у процесі набуття екологічної компетентності відведено школі, адже саме в цей віковий період відбувається формування основ екологічної культури, екологічного мислення, цілісного світогляду, системи переконань, що здійснюють вплив на потреби і прагнення людини. В рамках освітнього процесу діти набувають вміння аргументувати свої судження, доводити істинність чи помилковість окремих тверджень, робити висновки й узагальнення, що сприяє розвитку у них критичного мислення. Саме тому так важливо здійснювати формування основ екологічної компетентності в учнів, формувати особистість, яка вміє жити в гармонії з природою, відчувати себе її часткою, для якої нормою життя є дбайливе ставлення до неї, починаючи з раннього дитинства.

Закон України «Про освіту» визначає складовою екологічної компетентності екологічну культуру, дбайливе ставлення до довкілля, що